

ARTYKUŁY

Subiektywny, obiektywny czy mieszany charakter rozboju kwalifikowanego?

DOI: 10.53024/2.2.54.2024

MONIKA ŁĄTKA-PLACHTA*

STRESZCZENIE

Celem artykułu była problematyka znamienia innego podobnie do noża lub broni palnej niebezpiecznego przedmiotu w rozumieniu art. 280 § 2 k.k., którego założeniem jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy kwalifikowany charakter tego typu czynu zabronionego wynika ze względów obiektywnych, subiektywnych czy też mieszanych.

Skupiono się na tym, co oznacza pojęcie niebezpieczeństwa, do którego odnosi się art. 280 § 2 k.k. i analizę tego przeprowadzono z uwzględnieniem doktryny oraz orzecznictwa. Podkreślone zostało, że dla potrzeb przywołanego typu czynu zabronionego konieczne jest zbadanie cech konkretnego przedmiotu będącego dowodem w sprawie, w tym także noża oraz broni palnej, gdyż obejmujące je domniemanie niebezpieczeństwa można obalić.

Kolejno rozważono, jakie dobro prawne jest chronione przez normę sankcjonowaną przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. i zestawiono je z przykładowymi przypadkami sytuacyjnymi. W wyniku tej analizy wysnuto wnioski, że kwalifikowany charakter rozboju z art. 280 § 2 k.k. wynika z czynników obiektywnych, zaś czynniki subiektywne nie są relewantne dla wypełnienia znamion tego typu czynu zabronionego.

Słowa kluczowe: Rozbój, niebezpieczny przedmiot, rozbój z nożem, posługiwanie się, rozbój z bronią palną

* Monika Łątka-Plachta – magister prawa, absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego, aplikantka aplikacji sędziowskiej KSSIP, ORCID: 0000-0001-5381-273X.

1. WSTĘP

Celem artykułu jest analiza problematyki znamienia innego – podobnie niebezpiecznego, jak nóż lub broń palna – przedmiotu w rozumieniu art. 280 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny¹, by odpowiedzieć na pytanie czy kwalifikowany charakter tego typu czynu zabronionego wynika ze względów obiektywnych, subiektywnych, czy też mieszanych.

Rozważone zostanie także zagadnienie, czy użyte w art. 280 § 2 k.k. znamiona „nóż” oraz „broń palna” wyłączają badanie cech przedmiotów, które mieszczą się w zakresie definicyjnym tych pojęć. Nadto zbadane zostanie, czy typ kwalifikowanego rozboju warunkowany jest samym faktem posłużenia się którymś z takich przedmiotów niezależnie od tego, czy zagrażały zdrowiu lub życiu pokrzywdzonego.

Pominięta tutaj zostanie problematyka kwalifikacji broni gazowej jako broni palnej, a analiza kwalifikacji danych przedmiotów jako innych podobnie niebezpiecznych zostanie ograniczona do minimum ze względu zarówno na główny przedmiot artykułu, jak i obszerność tematyki.

Wśród zastosowanych metod badawczych wskazać trzeba przegląd i analizę doktryny oraz orzecznictwa, a także studium przypadków.

2. NIEBEZPIECZEŃSTWO W ROZUMIENIU ART. 280 § 2 K.K.

Obecny art. 280 § 2 k.k. stanowi odpowiednik art. 210 § 2 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny², przy czym w miejsce znamienia „innego niebezpiecznego narzędzia” funkcjonującego na gruncie dawnego k.k. wprowadzone zostało znamię „innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu”. Celem nowelizacji było zawężenie wykładni tego typu czynu zabronionego przez wyeliminowanie przyjmowania za narzędzie niebezpieczne takich narzędzi, które nie mają właściwości pozwalających na uznanie ich za niebezpieczne, a jedynie można się nimi w sposób niebezpieczny posłużyć³. Jak podnosi się w doktrynie, powyższa nowelizacja nie oznacza, że wykorzystanie przez sprawcę przedmiotu niezakwalifikowanego jako „podobnie niebezpieczny do noża lub broni palnej” wyłączy kwalifikację z art. 280 § 2 k.k., ponieważ ze względu na „nietypowy sposób posługiwania się tym przedmiotem, niezgodny z jego naturalnym, podstawowym przeznaczeniem i sposobem

¹ Dz.U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.; dalej jako „k.k.” lub „obecny k.k.”

² Dz.U. z 1969 r. Nr 13, poz. 94; dalej jako „k.k. z 1969 r.” lub „dawny k.k.”

³ A. Marek, *Komentarz do art. 280*, [w:] A. Marek, *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. V, Warszawa 2010, teza 16; zob. też M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k.*, wyd. V, W. Wróbel, A. Zoll (red.), Warszawa 2022, teza 108-109. Por. jak wykładano znamię innego niebezpiecznego narzędzia na gruncie dawnego k.k.: wyrok SN z 5.10.1970 r., IV KR 166/70, OSP 1971, nr 4, poz. 68; W. Radecki, K. Urbanek, *Uwagi o rozboju kwalifikowanym*, „Palestra” 1974, t. 18 nr 2(194), s. 55.

używania” może dojść do spełnienia alternatywnego znamienia rozboju kwalifikowanego, tj. działania w sposób bezpośrednio zagrażający życiu⁴.

Pomimo powyższego nadal pojawiają się głosy, wskazujące, że zawężenie wykładni innego niebezpiecznego przedmiotu do oceny jego właściwości nie przydaje wystarczającej ochrony pokrzywdzonym i że winno się również mieć wzgląd na sposób użycia przedmiotu⁵. Stanowisko to należy poddać krytyce. Przy takim założeniu każdy przedmiot, który został użyty w sposób atypowy, chociaż sam w sobie nie posiada cech niebezpiecznych, mógłby pozwalać na przyjęcie kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k., a z takim postawieniem problemu nie sposób się zgodzić. Jest ono sprzeczne zarówno z przywołanym powyżej *ratio legis* nowelizacji, jak i zaciera różnicę pomiędzy przedmiotem niebezpiecznym a przedmiotem nie-niebezpiecznym. Trudno bowiem polemizować, że pluszowa maskotka czy sznurówka co do zasady nie są przedmiotami niebezpiecznymi. Potencjalne ich wykorzystanie w sposób niebezpieczny przemawia raczej za niebezpieczeństwem zachowania sprawcy, a nie za niebezpieczeństwem przedmiotu. Z kolei z brzmienia art. 280 § 2 k.k. wprost wynika, że to przedmiot ma być podobnie niebezpieczny do noża. Nieuprawniona jest zatem wykładnia rozszerzająca tego pojęcia i rozciągnięcie tego znamienia na niebezpieczny sposób użycia przedmiotu, który sam w sobie nie jest niebezpieczny, szczególnie że sposób używania przedmiotu może być zakwalifikowany jako „działanie w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu”.

Na gruncie k.k. z 1969 r. pojawił się problem wykładni znamienia „innego niebezpiecznego narzędzia” (występującego w art. 210 § 2) i „innego niebezpiecznego przedmiotu” (występującego w art. 311 § 3)⁶. W doktrynie wskazywało się, że pojęcie narzędzia i przedmiotu nie jest tożsame⁷, chociaż Sąd Najwyższy przyjął tożsamość tych pojęć⁸. Rozróżnienie przedmiotu od narzędzia pozostaje

⁴ M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 114; por. S. Łagodziński, *Przestępstwa rozbójnicze – wybrane zagadnienia*, „Prokuratura i Prawo” 1999, nr 11-12, s. 87.

⁵ Ł. Skrabaczewski, *Palka teleskopowa jako „inny podobnie niebezpieczny przedmiot” w rozumieniu art. 280 § 1 k.k.*, „Kwartalnik Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury” 2020, z. 1(37), s. 105, 107-108; zob. też S. Łagodziński, *Przestępstwa rozbójnicze...*, s. 87-88; J. Brzezińska, *Struktura zmodyfikowanych typów przestępstw. Analiza teoretyczna*, Warszawa 2021, online: <https://sip.lex.pl/#/monograph/369483182/18?tocHit=1&cm=URELATIONS> (dostęp: 2023-08-01 19:07), s. 45, gdzie autorka wskazuje na rozbieżności co do rozumienia zagrożenia dla zdrowia lub życia pokrzywdzonego oraz „kompromisowego” rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w tej kwestii; por. M. Gabriel-Węglowski, *O kontrowersjach wykładni pojęcia „przedmiot niebezpieczny” w bóje i pobiciu*, „Przegląd Sądowy” 2015, nr 1, s. 71, 73, gdzie autor podnosi osłabienie ochrony dóbr chronionych w kontekście art. 159 k.k., przepis ten jednak zawiera tożsame znamiona dotyczące niebezpiecznego przedmiotu do art. 280 § 2 k.k.

⁶ M. Czekaj, *Posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem – jako znaną przestępstwa w kodeksie karnym*, „Prokuratura i Prawo” 1999, nr 2, s. 20-22.

⁷ A.P. Szajna, *„Inny podobnie niebezpieczny przedmiot” jako instrumenta sceleris w świetle przepisów części szczególnej Kodeksu karnego*, „Studia Prawnoustrojowe” 2021, nr 52, s. 463-464; M. Gabriel-Węglowski, *O kontrowersjach wykładni*, „Przegląd Sądowy” 2015, nr 1, s. 76.

⁸ Wyrok SN z 10.04.1971 r., Rwn 319/71, OSNKW 1971, nr 10, poz. 160.

aktualne na gruncie obecnego k.k. i zasadza się na tym, że pojęcie przedmiotu jest szersze⁹.

Biorąc powyższe pod uwagę, aktualność zachowało orzecznictwo powstałe na gruncie kodeksu karnego z 1969 r. w zakresie, w którym jako niebezpieczne narzędzie uznawano narzędzie mające takie właściwości, z których wynika podobieństwo niebezpieczeństwa tego narzędzia do noża¹⁰. Nieaktualne są natomiast orzeczenia, w których o niebezpieczeństwie narzędzia przesądził sposób posłużenia się nim. Niebezpieczeństwo przedmiotu, o którym mowa w art. 280 § 2 k.k., ma bowiem wynikać nie z zastosowania tego przedmiotu, ale z jego właściwości¹¹, co oznacza, że sprawca może posługiwać np. nożem w sposób niezagrażający zdrowiu czy życiu pokrzywdzonego i nadal odpowiadać na mocy przywołanego przepisu.

Jak słusznie zauważa się w doktrynie, nie da się podać z góry definicji niebezpiecznego przedmiotu¹². Podobieństwo przedmiotu niebezpiecznego do noża oceniana musi być co do konkretnego przedmiotu¹³ przy uwzględnieniu jego cech takich jak ostrość, podobny do noża kształt, właściwości tnące lub kłujące, masa, wymiary, łatwość zranienia, możliwość zabicia człowieka¹⁴. Wskazane właściwości mają znaczenie w kontekście potencjalnego normalnego użycia przedmiotu, które wiąże się z zagrożeniem dla pokrzywdzonego porównywalnym z użyciem noża lub broni palnej. Dlatego jeżeli sprawca używa w sposób niebezpieczny przedmiotu niemającego cech niebezpiecznego, nie powinien odpowiadać za przestępstwo rozboju kwalifikowanego (za wyjątkiem ww. przypadku zakwalifikowania tego zachowania jako działania bezpośrednio zagrażającemu życiu). Nawet przedmiot, który co do zasady nie będzie uznawany za inny podobnie niebezpieczny (np. pałka teleskopowa), może w konkretnym stanie faktycznym za taki zostać uznany, jeżeli będzie posiadał specyficzne cechy przeświadczające o podobieństwie jego niebezpieczeństwa do noża lub broni palnej. Nie można więc przyjąć odgórnego założenia, że każda pałka teleskopowa nie będzie uznana za przedmiot niebezpieczny,

⁹ Szajna A.P., „Inny podobnie niebezpieczny przedmiot” jako instrumenta sceleris..., s. 463-465; M. Gabriel-Węglowski, *O kontrowersjach wykładni...*, s. 71, 76.

¹⁰ M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 109.

¹¹ Zob. wyrok SA we Wrocławiu z 12.04.2012 r., II AKa 95/12, LEX nr 1153764; wyrok SA we Wrocławiu z 18.11.2013 r., II AKa 337/13, LEX nr 1400523; wyrok SA w Gdańsku z 12.09.2012 r., II AKa 275/12, LEX nr 1236121; wyrok SA w Poznaniu z 19.12.2017 r., II AKa 244/17, LEX nr 2757269 oraz orzeczenia przywoływane w kolejnych przypisach.

¹² Łabuda G., *Komentarz do art. 280...*, teza 22.

¹³ Musi on być dokładnie opisany i wyraźnie zidentyfikowany, nie można domniemywać jego właściwości. Zob. E.W. Pływaczewski, *Komentarz do art. 280...*, teza 10; E.M. Guzik-Makaruk, E.W. Pływaczewski, *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Komentarz*, wyd. V, M. Filar (red.), Warszawa 2016, teza 11; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 111.

¹⁴ Zob. wyrok SA w Gdańsku z 30.10.2013 r., II AKa 345/13, LEX nr 1402857; wyrok SA w Katowicach z 29.09.2011 r., II AKa 352/11, LEX nr 1102920; wyrok SA w Warszawie z 8.10.2012 r., II AKa 278/12, LEX nr 1238293; wyrok SA w Gdańsku z 22.11.2012 r. II AKa 274/12, LEX nr 1254339; wyrok SA we Wrocławiu z 20.11.2013 r., II AKa 259/13, LEX nr 1400514; wyrok SA w Łodzi z 23.04.2014 r., II AKa 246/13, LEX nr 1504386; wyrok SA w Katowicach z 2.04.2015 r., II AKa 446/14, LEX nr 1711713; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 109-110.

należy natomiast na gruncie danego stanu faktycznego wykazać jej właściwości przesądzające za przyjęciem takiej kwalifikacji. Samo subiektywne odczucie pokrzywdzonego, że posłużono się przeciwko niemu niebezpiecznym przedmiotem nie jest wystarczające dla przyjęcia kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k., okoliczność ta musi bowiem zostać wykazana z uwzględnieniem właściwości tego przedmiotu¹⁵ (problem ten zostanie zobrazowany i przeanalizowany w dalszej części artykułu). W przypadku braku przedmiotu niedopuszczalne jest przyjęcie domniemania, że był to nóż czy broń palna lub inny przedmiot podobnie niebezpieczny¹⁶.

Przedmioty uznane w orzecznictwie za niebezpieczne (przykładowo):

- nunczako (wyrok SO w Białymstoku z 22.12.2011 r., III K 104/11, LEX nr 1294008),
- śrubokręt (wyrok SA w Gdańsku z 22.11.2012 r., II AKa 274/12, LEX nr 1254339; wyrok SA w Warszawie z 9.12.2022 r., II AKa 72/21, LEX nr 3501053; odmienne: wyrok SA w Krakowie z 26.01.2000 r., II AKa 250/99, LEX nr 40085),
- kij bejsbolowy (wyrok SA w Krakowie z 16.01.1997 r., II AKa 292/96, KZS 1997, nr 2-3, poz. 84; wyrok SA w Krakowie z 14.01.1999 r., II AKa 210/98, KZS 1999, nr 2, poz. 22),
- kawałek szkła (wyrok SA w Szczecinie z 18.06.2014 r., II AKa 104/14, LEX nr 1506291),
- rozbita butelka „tulipan” (wyrok SA w Katowicach z 16.02.2006 r., II AKa 15/06, LEX nr 191761),
- młotek i siekiera (wyrok SA we Wrocławiu z 6.10.2014 r., II AKa 235/14, LEX nr 1545000; wyrok SA w Warszawie z 27.10.2014 r., II AKa 320/14, LEX nr 1540946),
- metalowa rurka o średnicy 0,5 cala i długości 60 cm i metalowy łom (wyrok SA w Katowicach z 5.06.2009 r., II AKa 61/09, LEX nr 577336, OSP 2010/11/114),
- kamień twardy, tępokrawędzisty, mieszczący się w dłoni (wyrok SA w Szczecinie z 24.07.2014 r., II AKa 138/14, LEX nr 1504467),
- gorące żelazko (wyrok SA w Katowicach z 25.06.2015 r., II AKa 192/15, LEX nr 1785768),
- kabel przewodu elektrycznego podłączony do źródła prądu (wyrok SA w Katowicach z 29.09.2011 r., II AKa 352/11, LEX nr 1102920).

¹⁵ M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 111; M. Czekał, *Posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem...*, s. 24 wraz z cytowaną literaturą; M. Gabriel-Węglowski, *O kontrowersjach wykładni...*, s. 72-73.

¹⁶ Zob. I. Zgoliński, *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. III, V. Konarska-Wrzosek (red.), Warszawa 2020, teza 3.

Przedmioty nieuznane w orzecznictwie za niebezpieczne (przykładowo):

- samochód (wyrok SO w Białymstoku z 31.01.2013 r., VIII Ka 1037/12, LEX nr 1551921; odmiennie: wyrok SN z 31.05.1984 r., I KR 105/84, OSNKW 1985, nr 1, poz. 15; zob. postanowienie SN z 29.05.2003 r., I KZP 13/03, OSNKW 2003, nr 7-8, poz. 69.),
- pałka teleskopowa i narzędzie do niej podobne (wyrok SA w Lublinie z 20.01.2010 r., II AKa 260/09, LEX nr 577158; wyrok SA w Krakowie z 9.07.2020 r., II AKa 89/20, LEX nr 3150065 – za wyjątkiem szczególnych okoliczności, zob. wyrok SA w Katowicach z 25.10.2019 r., II AKa 382/19, LEX nr 2977370),
- pistolet pneumatyczny (wyrok SA w Krakowie z 21.06.2018 r., AKa 109/19, LEX nr 2623915 – pośrednio też sąd wyklucza nożyczki),
- ręczny miotacz gazu (wyrok SA w Łodzi z 1.12.2011 r., II AKa 230/11, OSAŁ 2012/4/41, LEX nr 1319289; por. wyrok SA we Wrocławiu z 20.10.2011 r., II AKa 315/11, LEX nr 1086399, OSAW 2012/4/262, gdzie sąd podkreślił, że kwalifikacja ręcznego miotacza gazu jako inny niebezpieczny przedmiot zależy od ustalenia, jaka substancja znajduje się w zasobniku oraz jak wpłynąć ona może na życie człowieka, a nadto sąd wykluczył, aby jako inny niebezpieczny przedmiot mógł być zakwalifikowany miotacz gazu z pustym zasobnikiem lub z gazem pieprzowym),
- tłuczek bez części tnącej i klucz hydrauliczny z częściowo ostrymi brzegami (wyrok SA w Warszawie z 17.07.2014 r., II AKa 133/14, LEX nr 1527256),
Nie wykluczono, że niebezpiecznym przedmiotem może być kastet¹⁷.

Jak wskazał SA w Gdańsku w wyroku z 4.03.2021 r., II AKa 360/19, LEX nr 3198744, nie każdy nóż uznany będzie za niebezpieczny, bowiem do takiej kwalifikacji nie wystarczy samo zakwalifikowanie przedmiotu jako noża z nazwy, musi on być ostry, niezaokrąglony (podobnie wyrok SA we Wrocławiu z 19.12.2019 r., II AKa 224/19, LEX nr 3405738, gdzie nie uznano za niebezpieczny przedmiot młotka gumowego, a sąd wskazał, że należy zbadać właściwości konkretnego przedmiotu)¹⁸. Odmiennie np.: wyrok SA w Krakowie z 4.05.2005 r., II AKa 57/05, KZS 2005, nr 5, poz. 41 czy wyrok SA w Łodzi z 17.09.2015 r., II AKa 160/15, LEX nr 2000513, gdzie podnosi się, że art. 280 § 2 k.k. nie wprowadza rozróżnienia rodzajów noża, posługując się jedynie nazwą „nóż”, co oznacza, że ustawodawca wprowadził domniemanie, że każdy przedmiot będący desygnatem nazwy „nóż” warunkuje kwalifikację z art. 280 § 2 k.k., chyba że dojdzie do obalenia wspomnianego domniemania. Z kolei

¹⁷ Wyrok SA w Białymstoku z 13.06.2014 r., II AKa 120/14, LEX nr 1496351. Wprost: wyrok SA w Gdańsku z 19.12.1996 r., II AKa 344/96, Prok.i Pr.-wk 1997, nr 7-8, poz. 21.

¹⁸ Zob. M. Kulik, *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Komentarz aktualizowany*, M. Mozgawa (red.), LEX/el., 2023, teza 14.

w wyroku z 8.12.2009 r. SA w Krakowie w sprawie pod sygnaturą II AKa 216/09, KZS 2010, nr 3, poz. 37 zajął stanowisko pośrednie, podając, że ustawodawca stypizował przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w ten sposób, iż co do zasady każdy nóż traktowany jest jako niebezpieczny, za wyjątkiem odłamków czy atrapy. Za atrapę można uznać nóż plastikowy i gumowy, nie jest nią zaś na pewno nóż do masła i z tego względu zgodnie z przywołanym orzeczeniem posłużenie się nim byłoby wystarczające do przyjęcia typu kwalifikowanego rozboju.

W ocenie autorki wykładnia gramatyczna art. 280 § 2 k.k. wskazuje na to, że z jednej strony ustawodawca – poprzez odesłanie do niego oraz broni palnej w znamieniu „innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu lub środka obezwładniającego”¹⁹ – stosuje domniemanie, iż nóż jest przedmiotem niebezpiecznym, z drugiej zaś strony w tym samym przepisie zakreśla krąg przedmiotów, które wypełniają znamię noża – i jest to zakres węższy od zakresu nazwowego „nóż”. Wnioskować z tego należy, że skoro odesłanie to stanowi o podobieństwie niebezpieczeństwa, które badane jest poprzez cechy przedmiotu, to w przypadku noża, który cech niebezpiecznych nie posiada, ale odpowiada nazwie „nóż”, przyjęcie rozboju kwalifikowanego nie będzie uprawnione²⁰. Byłoby wszak sprzecznym z *ratio legis* typu z art. 280 § 2 k.k., gdyby posłużenie się każdym przedmiotem odpowiadającym nazwie „nóż” niezależnie od tego, czy posiada właściwości niebezpieczne, czy też nie (np. nożyk plastikowy bez ząbków, nóż do masła, gumowy nóż zabawkowy) powodowało przyjęcie rozboju kwalifikowanego, podczas gdy posłużenie się przedmiotem spoza zakresu tej nazwy wymagało wykazania posiadania przez niego cech niebezpiecznych. To, co powyżej, odnosi się także odpowiednio do broni palnej, o której mowa w art. 280 § 2 k.k. O tym, jaki jest cel ochronny normy z tego przepisu, poniżej.

3. DOBRO PRAWNE CHRONIONE PRZEZ NORMĘ SANKCJONOWANĄ PRZESTĘPSTWA Z ART. 280 § 2 K.K.

Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa rozboju jest przede wszystkim mienie, ubocznie zaś – zdrowie lub życie człowieka²¹, przy czym typ kwalifikowany z art. 280 § 2 k.k. wzmacnia ochronę przedmiotu ubocznego²². Jako jeszcze inne

¹⁹ Uchwała SN z 24.01.2001 r., I KZP 45/00, OSNKW 2001, nr 3-4, poz. 17, gdzie Sąd Najwyższy wskazuje, iż niebezpieczeństwo broni palnej lub noża nie wymaga dowodzenia, a także iż zwrot „inny podobnie niebezpieczny” odnosi się nie tylko do następującego po nim słowa „przedmiot”, lecz także wyrażenia „inny środek obezwładniający”.

²⁰ Zob. J. Kasprzycki, *Czy rozbój to także przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu?...*, s. 154, gdzie autor odnosi się do problemu atrapy broni palnej.

²¹ J. Kasprzycki, *Czy rozbój to także przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu?...*, s. 157.

²² Wyrok SA w Łodzi z 14.08.2014 r., II AKa 155/14, LEX nr 1506705; zob. I. Zgoliński, *Komentarz do art. 280...*, teza 2.

dotatkowe dobro prawne wskazuje się także nietykalność cielesną²³. Jak wskazuje się w doktrynie, „typ kwalifikowany przestępstwa rozboju został zbudowany na podstawie kryterium stopnia zagrożenia życia pokrzywdzonego, wynikającego z użytego wobec niego środka lub sposobu napadu”²⁴.

Nie można pominąć jednak okoliczności, że posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem ma na celu oddziaływanie na wolę pokrzywdzonego. Już na gruncie przepisów wprowadzających do systemu prawnokarnego rozbój kwalifikowany wskazano, że „o kwalifikowanym rabunku decyduje zastosowanie do człowieka takich środków fizycznego zmagania się albo takiego oddziaływania na psychikę, że ofiara staje przed alternatywą: albo poświęcić mienie społeczne, na które sprawa się targnął, albo utracić najwyższe swe dobro – życie lub zdrowie”²⁵.

Znamię posługiwania się oznacza jakkolwiek manipulację przedmiotem, w tym choćby jego okazanie pokrzywdzonemu, oddziałując na jego decyzyjność²⁶. Jego celem jest wywołanie poczucia zagrożenia, przełamanie oporu pokrzywdzonego²⁷. Nie jest potrzebne wykorzystanie przedmiotu zgodnie z jego funkcją ani nawet jego kontakt fizyczny z ciałem pokrzywdzonego (nie mierzy się niebezpieczeństwa przedmiotu poprzez zmierzenie rozległości obrażeń pokrzywdzonego)²⁸. Samo dotknięcie pokrzywdzonego niebezpiecznym przedmiotem mieści się w granicach „posłużenia się” nim²⁹. Jednocześnie jednak jedynie posiadanie przedmiotu bez okazania go pokrzywdzonemu nie jest wystarczające do przyjęcia kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k.³⁰. Jak wynika jednak z wyroku Sądu Najwyższego, rodzaj i natężenie ataku sprawcy na pokrzywdzonego (a zatem także sposób posłużenia się przedmiotem o cechach niebezpiecznych) w przypadku przestępstwa rozboju ma znaczenie dla społecznej szkodliwości czynu i nie zmienia tego faktu, że orzeczenie to zapadło na kanwie dawnego k.k.³¹. W porównaniu z „posługiwa-

²³ M. Kulik, *Komentarz do art. 280...*, teza 2; G. Łabuda, *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz*, Giezek J. (red.), Warszawa 2021, teza 4; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 11.

²⁴ I. Zgoliński, *Komentarz do art. 280...*, teza 3.

²⁵ W. Radecki, K. Urbanek, *Uwagi o rozboju kwalifikowanym...*, s. 51.

²⁶ Wyrok SA w Rzeszowie z 25.06.2015 r., II AKa 45/15, LEX nr 1770926; wyrok SA w Warszawie z 29.10.2018 r., II AKa 248/18, LEX nr 2595458; wyrok SA we Wrocławiu z 24.09.2014 r., II AKa 259/14, LEX nr 1544991; wyrok SA we Wrocławiu z 31.01.2013 r., II AKa 404/12, LEX nr 1289608; wyrok SO w Ostrołęce z 27.12.2013 r., II K 47/13, LEX nr 1718385; wyrok SA we Wrocławiu z 27.06.2013 r., II AKa 177/13, LEX nr 1356729; wyrok SA we Wrocławiu z 30.04.2014 r., II AKa 108/14, LEX nr 1474818; wyrok SA w Krakowie z 7.11.2013 r., II AKa 210/13, LEX nr 1400321; wyrok SA w Katowicach z 14.06.2011 r., II AKa 199/11, LEX nr 1001365; wyrok SA w Szczecinie z 21.03.2019 r., II AKa 273/18, LEX nr 2719374; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 100; J. Kasprzycki, *Czy rozbój to także przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu?*, „Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych” 2003, z. 2, s. 153.

²⁷ M. Szwarczyk, *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. VII, T. Bojarski (red.), Warszawa 2016, teza 3.

²⁸ Wiatrowski P., *Znamiona rozboju kwalifikowanego*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 4, s. 87.

²⁹ *Ibidem*, s. 80.

³⁰ Wyrok SO we Wrocławiu z 21.06.2011 r., III K 303/10, LEX nr 1713694; wyrok SA we Wrocławiu z 31.01.2013 r., II AKa 404/12, LEX nr 1289608; zob. Kulik M., *Komentarz do art. 280...*, teza 18.

³¹ Wyrok SN z 2.02.1995 r., II KRN 198/94, OSNKW 1995, nr 5-6, poz. 33; zob. wyrok SA w Katowicach z 10.11.2009 r., II AKa 317/09, LEX nr 553879.

niem się” znamię używania (występujące w art. 159 k.k.) jest węższe i obejmuje zastosowanie przedmiotu, nie ma zatem jego używania, jeżeli doszło jedynie do jego demonstracji³².

Mając zatem powyższe na względzie, rozważenia wymaga, czy warunkiem *sine qua non* dla przyjęcia kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k. jest wzrost zagrożenia dla życia i zdrowia pokrzywdzonego, a oddziaływanie na jego psychikę ma charakter subsydiarny, czy też oba te czynniki mają znaczenie kumulatywne, czy zachodzi jeszcze pomiędzy nimi inna relacja.

4. CHARAKTER OBIEKTYWNY, SUBIEKTYWNY CZY MIESZANY ROZBOJU KWALIFIKOWANEGO – STUDIUM PRZYPADKU

Dla celów analizy powyżej zakreślonego problemu przedstawione i zweryfikowane zostaną trzy różne przypadki zachowania sprawcy wobec pokrzywdzonego, mające miejsce w ramach dokonywania na tym pokrzywdzonym rozboju. By ułatwić przekaz, osoba, która nastaje na dobra prawne pokrzywdzonego, nazywana będzie w tych rozważaniach sprawcą.

Przykład 1: Sprawca trzyma w dłoni ostry nóż i okazuje go pokrzywdzonemu, który jednak nie boi się sprawcy bardziej niż uprzednio.

W tym wypadku sprawca posługuje się nożem – dzierży w dłoni przedmiot spełniający warunki definicyjne noża, który na dodatek wykazuje cechy niebezpieczne (jest ostry, może spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu lub pozbawić życia), a nadto okazuje ten nóż pokrzywdzonemu, chcąc oddziaływać na jego sferę decyzyjną. Z jednej strony, obiektywnie istnieje zagrożenie dla zdrowia lub życia pokrzywdzonego, z drugiej zaś, nie dochodzi do subiektywnego oddziaływania na decyzyjność pokrzywdzonego. Oznacza to zatem, że posłużenie się nożem przez sprawcę nie przybliża go wcale do dokonania rozboju, nie zagraża więc bardziej niż poprzednie zachowanie sprawcy dobru prawnemu w postaci mienia i własności, zagraża natomiast bardziej zdrowiu i życiu pokrzywdzonego – dobrom pobocznym.

Wpływ na sferę decyzyjną, jaki wywoływać może w pokrzywdzonym posługiwanie się przez sprawcę przedmiotem niebezpiecznym, jest o tyle istotny, że odpowiada naturalnej reakcji na wzrost zagrożenia dla zdrowia lub życia pokrzywdzonego. Nawet jeżeli takie zagrożenie wzrasta, a pokrzywdzony nie obawia się

³² A. Marek, *Komentarz do art. 280...*, teza 20; E.W. Pływaczewski, *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. II, O. Górniok (red.), Warszawa 2006, teza 9; E.M. Guzik-Makaruk, E.W. Pływaczewski, *Komentarz do art. 280...*, teza 12; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Komentarz do art. 280...*, teza 99, 101; J. Brzezińska, *Struktura zmodyfikowanych typów przestępstw...*, s. 43.

sprawcy bardziej niż poprzednio, to nie może pozostać bez wpływu na kwalifikację prawną to, iż sprawca taki wpływ zamierzał wywołać i po to posłużył się przedmiotem niebezpiecznym, którego cechy niebezpieczne są obiektywnie weryfikowalne. Wynika to przede wszystkim z faktu, że co do zasady posługiwanie się takim przedmiotem wobec pokrzywdzonego rodzić będzie strach (lub wzmacniać go), a inna reakcja będzie należeć do mniejszości. To z kolei jest pochodną faktu, iż posługiwanie się przedmiotem niebezpiecznym realnie zwiększa zagrożenie dla życia i zdrowia pokrzywdzonego. Nie sposób rozróżnić wypadku posłużenia się nożem wobec podmiotu A, który boi się przez to sprawcy, z sytuacją podmiotu B, który nadal nie obawia się sprawcy, tylko z powodu indywidualnej reakcji pokrzywdzonego, skoro sprawca zrobił wszystko, by w obu wypadkach osiągnąć taką samą reakcję.

Przykład 2: Pokrzywdzony jest przywiązany do krzesła, na którym siedzi, a na głowie ma worek, przez który nic nie widzi. Sprawca zbliża się do pokrzywdzonego i dźga go pod żebra przedmiotem obłym, okłamując pokrzywdzonego, że jest to trzonek noża.

W tym przypadku nie dochodzi do posłużenia się przez sprawcę niebezpiecznym przedmiotem, nie wzrasta zatem zagrożenie dla zdrowia i życia pokrzywdzonego. Dochodzi jednak jednocześnie do tego, że sprawca wpływa na sferę decyzyjną pokrzywdzonego i przełamanie jego oporu, a zatem do wzrostu zagrożenia dobra prawnego w postaci mienia i własności, co przybliży sprawcę do dokonania rozboju.

Wydawać by się mogło, że obiektywne zwiększenie się zagrożenia dla głównego przedmiotu ochrony z art. 280 § 2 k.k. przeważać powinno nad subiektywnym przekonaniem pokrzywdzonego co do zwiększenia zagrożenia dla dóbr chronionych dodatkowo. Mimo to jednak posłużenie się przez sprawcę przedmiotem niebezpiecznym weryfikowane powinno być wyłącznie obiektywnie. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zanegowania osiągnięć przytoczonej wyżej doktryny i orzecznictwa, gdyż pierwszorzędną rolę przy ocenie, czy w danym stanie faktycznym występował przedmiot niebezpieczny, miałyby nie okoliczności sprawdzalne obiektywnie (realne znajdowanie się przedmiotu we władaniu sprawcy, cechy fizyczne tego przedmiotu), ale subiektywne poczucie pokrzywdzonego. Bezcelowe w takim kontekście byłyby rozważania, czy za przedmiot niebezpieczny można uznać atrapę noża lub broni palnej, skoro pokrzywdzony może nie zdawać sobie sprawy z tego, że jest do atrapa i bać się jej tak, jak gdyby była przedmiotem, który imituje. W takim wypadku również należałoby przyjąć rozbój kwalifikowany, co jednak wydaje się sprzeczne z *ratio legis* tego typu czynu zabronionego.

Przykład 3: Pokrzywdzony jest przywiązany do krzesła, na którym siedzi, a na głowie ma worek, przez który nic nie widzi. Sprawca w dłoniach trzyma ostry nóż, o czym pokrzywdzony nie wie.

W podanym przykładzie obiektywnie dochodzi do zwiększenia się zagrożenia dla zdrowia i życia pokrzywdzonego, o czym pokrzywdzony jednak nie wie. Ze względu na tę niewiedzę nie wzrasta nacisk na sferę decyzyjną pokrzywdzonego.

W takim przypadku trudno mówić o posłużeniu się nożem, skoro realnie nie doszło do jego okazania pokrzywdzonemu. Jest to sytuacja porównywalna do trzymania przez sprawcę noża za plecami, gdy pokrzywdzony ma odsłonięte oczy, ale nie jest w stanie noża zobaczyć i o jego obecności nie jest informowany. Wobec powyższego w tak opisanym przypadku przypisanie kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k. nie powinno mieć miejsca.

Konkludując, typ kwalifikowany rozboju wynika z okoliczności realnego zwiększenia niebezpieczeństwa dla dobra prawnego w postaci zdrowia i życia pokrzywdzonego³³. Uwzględnienie wpływu zachowania sprawcy na wolę pokrzywdzonego ma charakter wtórny i pomocniczy. Również ta okoliczność powinna być postrzegana w sposób obiektywny, tj. czy posłużenie się danym przedmiotem przez sprawcę miało potencjalny wpływ na wolę pokrzywdzonego i jego dyspozycje co do mienia, nie zaś w sposób *stricte* subiektywny, tj. czy taki wpływ wywołało w konkretnym wypadku. Taki wpływ może, ale nie musi wystąpić, ażeby doszło do realizacji znamion z art. 280 § 2 k.k., nie jest on warunkiem *sine qua non*. Skoro zatem oceniany jest potencjał wystąpienia wpływu na decyzyjność pokrzywdzonego, to nie ma wątpliwości, że pokrzywdzony o grożącym mu niebezpieczeństwie wiedzieć musi.

Idzie to w parze z wykładnią znamienia posługiwania się niebezpiecznym przedmiotem poprzez nieuznanie za posługiwanie się przechowywanie tego przedmiotu w ukryciu bez wiedzy pokrzywdzonego lub takie jego przekładanie, że pokrzywdzony go nie dostrzega. Brak okazania przedmiotu i sama groźba słowna jego użycia nie wystarcza dla przyjęcia kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k.³⁴ Sprawca musi posiadać narzędzie w tym rozumieniu, że ma nad nim władzę (fizycznie)³⁵, a władza ta oddziałuje/ma potencjał oddziaływać na pokrzywdzonego. Jeżeli przedmiot pozostaje ukryty (np. niewyjęty z torby) albo manipulacja odbywa się w taki sposób, że pokrzywdzony o niej nie wie i przez to nie dochodzi

³³ S. Łagodziński, *Przestępstwa rozbójnicze...*, s. 86. O zobiektywizowanym charakterze niebezpieczeństwa grożącego pokrzywdzonemu: J. Brzezińska, *Struktura zmodyfikowanych typów przestępstw...*, s. 44.

³⁴ Wyrok SN z 12.11.1973 r., I KR 209/73, OSNKW 1974, nr 4, poz. 68; wyrok SN z 12.09.1989 r., III KR 163/89, OSNPG 1990, nr 4, poz. 35.

³⁵ Wyrok SN z 13.02.1986 r., II KR 16/86, OSP 1986, nr 11-12, poz. 239.

do paraliżu jego decyzyjności, to nie sposób mówić o posłużeniu się niebezpiecznym przedmiotem³⁶.

5. PODSUMOWANIE

Z powyższego artykułu płyną następujące wnioski:

- a) nóż, o którym mowa w art. 280 § 2 k.k., musi charakteryzować się cechami niebezpiecznymi, ażeby posłużenie się nim mogło być kwalifikowane jako rozbój z nożem; nie jest nożem w rozumieniu tego typu czynu zabronionego przedmiot, który definicyjnie mieści się w zakresie nazwy „nóż”, nie posiadając cech niebezpiecznych,
- b) powyższy wniosek dotyczy także broni palnej, o której mowa w art. 280 § 2 k.k.,
- c) kwalifikowany charakter przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. wynika z obiektywnie weryfikowalnego wzrostu zagrożenia dla zdrowia lub życia pokrzywdzonego, który z kolei jest pochodną posłużenia się przez napastnika przedmiotem posiadającym cechy niebezpieczne,
- d) brak oddziaływania na sferę decyzyjną pokrzywdzonego przez niebezpieczny przedmiot, którym posłużono się wobec niego, nie wyklucza kwalifikacji z art. 280 § 2 k.k., gdyż podstawowe znaczenie ma fakt posłużenia się obiektywnie niebezpiecznym przedmiotem, co miało potencjał oddziaływać na pokrzywdzonego.

BIBLIOGRAFIA

Literatura

- Brzezińska J., *Struktura zmodyfikowanych typów przestępstw. Analiza teoretyczna*, Warszawa 2021, online: <https://sip.lex.pl/#/monograph/369483182/18?tocHit=1&cm=URELATIONS> (dostęp: 2023-08-01 19:07).
- Czekaj M., *Posługiwanie się niebezpiecznym przedmiotem – jako znamię przestępstwa w kodeksie karnym*, „Prokuratura i Prawo” 1999, nr 2.
- Dąbrowska-Kardas M., Kardas P., *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k.*, wyd. V, Wróbel W., Zoll A. (red.), Warszawa 2022.
- Gabriel-Węglowski M., *O kontrowersjach wykładni pojęcia „przedmiot niebezpieczny” w bóje i pobiciu*, „Przegląd Sądowy” 2015, nr 1.
- Guzik-Makaruk E.M., Pływaczewski E.W., *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Komentarz*, wyd. V, Filar M. (red.), Warszawa 2016.
- Kasprzycki J., *Czy rozbój to także przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu?*, „Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych” 2003, z. 2.
- Kulik M., *Komentarz do art. 280*, [w:] *Kodeks karny. Komentarz aktualizowany*, Mozgawa M. (red.), LEX/el., 2023.

³⁶ Zob. P. Wiatrowski, *Znamiona rozbójcu kwalifikowanego...*, s. 80-81.

Subiektywny, obiektywny czy mieszany charakter rozboju kwalifikowanego?

- Łabuda G., *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz*, Giezek J. (red.), Warszawa 2021.
- Łagodziński S., *Przestępstwa rozbójnicze – wybrane zagadnienia*, „Prokuratura i Prawo” 1999, nr 11-12.
- Marek A., *Komentarz do art. 280, [w:] Marek A., Kodeks karny. Komentarz*, wyd. V, Warszawa 2010.
- Pływaczewski E.W., *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Komentarz*, wyd. II, Górniok O. (red.), Warszawa 2006.
- Radecki W., UrbaneK K., *Uwagi o rozboju kwalifikowanym*, „Palestra” 1974, t. 18, nr 2(194).
- Skrabaczewski Ł., *Pałka teleskopowa jako „inny podobnie niebezpieczny przedmiot” w rozumieniu art. 280 § 1 k.k.*, „Kwartalnik Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury” 2020, z. 1(37).
- Szajna A.P., *„Inny podobnie niebezpieczny przedmiot” jako instrumenta sceleris w świetle przepisów części szczególnej Kodeksu karnego*, „Studia Prawnoustrojowe” 2021, nr 52.
- Szwarczyk M., *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Komentarz*, wyd. VII, Bojarski T. (red.), Warszawa 2016.
- Wiatrowski P., *Znamiona rozboju kwalifikowanego*, „Prokuratura i Prawo” 2007, nr 4.
- Zgoliński I., *Komentarz do art. 280, [w:] Kodeks karny. Komentarz*, wyd. III, Konarska-Wrzosek V. (red.), Warszawa 2020.

Akty prawne

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.).

Ustawa z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 1969 r. Nr 13, poz. 94).

Orzecznictwo

- Uchwała SN z 24.01.2001 r., I KZP 45/00, OSNKW 2001, nr 3-4, poz. 17.
- Wyrok SN z 5.10.1970 r., IV KR 166/70, OSP 1971, nr 4, poz. 68.
- Wyrok SN z 10.04.1971 r., Rw 319/71, OSNKW 1971, nr 10, poz. 160.
- Wyrok SN z 12.11.1973 r., I KR 209/73, OSNKW 1974, nr 4, poz. 68.
- Wyrok SN z 31.05.1984 r., I KR 105/84, OSNKW 1985, nr 1, poz. 15.
- Wyrok SN z 13.02.1986 r., II KR 16/86, OSP 1986, nr 11-12, poz. 239.
- Wyrok SN z 12.09.1989 r., III KR 163/89, OSNPG 1990, nr 4, poz. 35.
- Wyrok SN z 2.02.1995 r., II KRn 198/94, OSNKW 1995, nr 5-6, poz. 33.
- Postanowienie SN z 29.05.2003 r., I KZP 13/03, OSNKW 2003, nr 7-8, poz. 69.
- Wyrok SA w Gdańsku z 19.12.1996 r., II AKa 344/96, Prok.i Pr.-wk 1997, nr 7-8, poz. 21.
- Wyrok SA w Krakowie z 16.01.1997 r., II AKa 292/96, KZS 1997, nr 2-3, poz. 84.
- Wyrok SA w Krakowie z 14.01.1999 r., II AKa 210/98, KZS 1999, nr 2, poz. 22.
- Wyrok SA w Krakowie z 26.01.2000 r., II AKa 250/99, LEX nr 40085.
- Wyrok SA w Krakowie z 4.05.2005 r., II AKa 57/05, KZS 2005, nr 5, poz. 41
- Wyrok SA w Katowicach z 5.06.2009 r., II AKa 61/09, LEX nr 577336, OSP 2010/11/114.
- Wyrok SA w Katowicach z 10.11.2009 r., II AKa 317/09, LEX nr 553879.
- Wyrok SA w Krakowie z 8.12.2009 r., II AKa 216/09, KZS 2010, nr 3, poz. 37.
- Wyrok SA w Lublinie z 20.01.2010 r., II AKa 260/09, LEX nr 577158.
- Wyrok SA w Katowicach z 14.06.2011 r., II AKa 199/11, LEX nr 1001365.
- Wyrok SA w Katowicach z 29.09.2011 r., II AKa 352/11, LEX nr 1102920.
- Wyrok SA we Wrocławiu z 20.10.2011 r., II AKa 315/11, LEX nr 1086399, OSAW 2012/4/262.
- Wyrok SA w Łodzi z 1.12.2011 r., II AKa 230/11, OSAŁ 2012/4/41, LEX nr 1319289.
- Wyrok SA w Gdańsku z 12.09.2012 r., II AKa 275/12, LEX nr 1236121.
- Wyrok SA w Warszawie z 8.10.2012 r., II AKa 278/12, LEX nr 1238293.
- Wyrok SA w Gdańsku z 22.11.2012 r., II AKa 274/12, LEX nr 1254339.
- Wyrok SA w Gdańsku z 22.11.2012 r. II AKa 274/12, LEX nr 1254339.
- Wyrok SA we Wrocławiu z 31.01.2013 r., II AKa 404/12, LEX nr 1289608.

Wyrok SA we Wrocławiu z 31.01.2013 r., II AKa 404/12, LEX nr 1289608.
Wyrok SA we Wrocławiu z 27.06.2013 r., II AKa 177/13, LEX nr 1356729.
Wyrok SA w Gdańsku z 30.10.2013 r., II AKa 345/13, LEX nr 1402857.
Wyrok SA w Krakowie z 7.11.2013 r., II AKa 210/13, LEX nr 1400321.
Wyrok SA we Wrocławiu z 18.11.2013 r., II AKa 337/13, LEX nr 1400523.
Wyrok SA we Wrocławiu z 20.11.2013 r., II AKa 259/13, LEX nr 1400514.
Wyrok SA w Łodzi z 23.04.2014 r., II AKa 246/13, LEX nr 1504386.
Wyrok SA we Wrocławiu z 30.04.2014 r., II AKa 108/14, LEX nr 1474818.
Wyrok SA w Białymstoku z 13.06.2014 r., II AKa 120/14, LEX nr 1496351.
Wyrok SA w Szczecinie z 18.06.2014 r., II AKa 104/14, LEX nr 1506291.
Wyrok SA w Warszawie z 17.07.2014 r., II AKa 133/14, LEX nr 1527256.
Wyrok SA w Szczecinie z 24.07.2014 r., II AKa 138/14, LEX nr 1504467.
Wyrok SA w Łodzi z 14.08.2014 r., II AKa 155/14, LEX nr 1506705.
Wyrok SA we Wrocławiu z 24.09.2014 r., II AKa 259/14, LEX nr 1544991.
Wyrok SA we Wrocławiu z 6.10.2014 r., II AKa 235/14, LEX nr 1545000.
Wyrok SA w Warszawie z 27.10.2014 r., II AKa 320/14, LEX nr 1540946.
Wyrok SA w Katowicach z 2.04.2015 r., II AKa 446/14, LEX nr 1711713.
Wyrok SA w Rzeszowie z 25.06.2015 r., II AKa 45/15, LEX nr 1770926.
Wyrok SA w Łodzi z 17.09.2015 r., II AKa 160/15, LEX nr 2000513
Wyrok SA w Poznaniu z 19.12.2017 r., II AKa 244/17, LEX nr 2757269.
Wyrok SA w Krakowie z 21.06.2018 r., AKa 109/19, LEX nr 2623915.
Wyrok SA w Warszawie z 29.10.2018 r., II AKa 248/18, LEX nr 2595458.
Wyrok SA w Szczecinie z 21.03.2019 r., II AKa 273/18, LEX nr 2719374.
Wyrok SA w Katowicach z 25.10.2019 r., II AKa 382/19, LEX nr 2977370.
Wyrok SA we Wrocławiu z 19.12.2019 r., II AKa 224/19, LEX nr 3405738.
Wyrok SA w Krakowie z 9.07.2020 r., II AKa 89/20, LEX nr 3150065.
Wyrok SA w Gdańsku z 4.03.2021 r., II AKa 360/19, LEX nr 3198744.
Wyrok SA w Warszawie z 9.12.2022 r., II AKa 72/21, LEX nr 3501053.
Wyrok SO we Wrocławiu z 21.06.2011 r., III K 303/10, LEX nr 1713694.
Wyrok SO w Białymstoku z 22.12.2011 r., III K 104/11, LEX nr 1294008.
Wyrok SO w Białymstoku z 31.01.2013 r., VIII Ka 1037/12, LEX nr 1551921.
Wyrok SO w Ostrołęce z 27.12.2013 r., II K 47/13, LEX nr 1718385.

Subjective, objective or mixed nature of aggravated robbery?

SUMMARY

The aim of this article was to address the issue of an object similarly dangerous to a knife or a firearm within the meaning of Article 280 § 2 of Penal Code to answer the question whether the qualified nature of this type of an offence originates from objective, subjective or mixed reasons.

The focus was on what is meant by the concept of danger to which Article 280 § 2 of Penal Code refers, an analysis of which was carried out taking into account the doctrine and jurisprudence. It was emphasised that for the purposes of the cited type of prohibited act, it is necessary to examine the characteristics of a specific

Subiektywny, obiektywny czy mieszany charakter rozboju kwalifikowanego?

object which is evidence in the case, including a knife and a firearm, as the presumption of dangerousness covering them can be rebutted.

Subsequently, it was considered which legal good is protected by the sanctioned norm of the Article 280 § 2 of Penal Code and juxtaposed with exemplary situational cases. As a result of this analysis, the conclusion was drawn that the qualified nature of robbery under Article 280 § 2 of Penal Code originates from objective factors, while subjective factors are not relevant for the fulfillment of the elements of this type of criminal act.

Keywords: Robbery, dangerous object, robbery with a knife, handling, robbery with a firearm

